

2008 Julenyt fra Nadine, Per and Aksel i Herrliberg, Schweiz.

Tradition? Så er det sørme tiden igen – juletid og tid til julenyt. Det er den 3de udgave, det gør det næsten til en tradition, gør det ikke?

Sne sidst i marts 2008.

Til at begynde med var det som om der ikke var sket en hel masse i løbet af de første par måneder, men så blev jeg venligst mindet om at Katerina og Penny havde været på besøg i januar. Det er nu også det eneste jeg kan huske, bortset fra at vi som sædvanlig fik den sidste sne i april.

Opholdstilladelse. En mindre, men dog væsentlig begivenhed var da vi i marts fik udstedt vores C-Bewilligung.

Det er en permanent opholdstilladelse, også kaldet "Niederlassungsbewilligung". Udover at vi nu ikke længere betaler kildeskat, betyder den reelt set ikke det helt store i dagligdagen, men af uvisse årsager føles det alligevel som en vigtig begivenhed.

Vi får fjernvarme. Hans-Jørgen havde tidligt advaret os om at han ville grave haven op til foråret for at lægge fjernvarmerør til vores nye fælles varme-anlæg. Egentlig skulle arbejdet være begyndt midt i april, men så blev det udskudt til sidst i maj. Da de først kom i gang var det dog overstået på et par dage.

Det nye varme-anlæg fyrer med træflis, og forsyner i første omgang vores og Hans-Jørgens hus med varme. Om et par år skal Hans-Jørgens forældres hus også kobles på.

Graubünden. I juli blev vi inviteret til en weekend sammen med vores venner Stephano and Heike i deres nye hus i bjergene, ca. ½ time fra Chur. Alle tiders sted oppe i bjergene, langt væk fra alting, men alligevel rimeligt tæt på en lille bix hvor man kunne få Erdinger Weißbier. Så mangler der jo ikke noget.

Aksel and Per in Graubünden

Rejser. Aksel er ham der har været meget ude at rejse i år. I løbet af et par uger i juli og august nåede han at være i Grækenland, England og Danmark.

Først tog Nadine og Aksel til Grækenland for at besøge familien og for at slappe lidt af, to ting der ellers ikke altid kan kombineres uden videre :-). Efter Grækenland tog de til England for at besøge Penny der boede hos hendes forældre i Devon.

25 års studenter jubilæum. Og så tog vi alle tre til Danmark – jeg skulle fejre 25 års studenterjubilæum, så vi fandt nogle billige (sådan da) billetter på Air Berlin, fløj til Hamburg, lejede en bil og kørte resten af vejen. Det var faktisk en meget afslappet måde at gøre det på. Jubilæet selv var ikke nogen større begivenhed, men det var sjovt at møde dem alle og se hvad folk havde lavet de sidste 25 år.

Træflis til fjernvarmeværket.

Kindergarten. Det drejede sig naturligvis om at få alt dette rejseri overstået inden Aksel skulle starte i Kindergarten den 19. august.

Nu går han i Kindergarten fem dage om ugen fra 0800 til 1145, hvorefter han spadserer til Kinderhort for at spise frokost. Mandag og torsdag tilbringer han også eftermiddagen i Hort'en, tirsdag er lang dag hvor han efter frokost går tilbage til Kindergarten og er der resten af eftermiddagen. Han vænnede sig meget hurtigt til både Kindergarten og Kinderhort, og nød begge dele lige fra begyndelsen af.

Det går også fremad med at tale – han forstår stadigvæk engelsk, tysk, dansk og græsk, men han taler reelt set kun engelsk og schweizertysk. Nogen gang ryger der lidt dansk med i købet, men til andre tider når jeg spørger ham hvordan man noget bestemt på dansk, så overvejer han det lidt og siger "Ich cha nööt wie du, far". (Jeg kan ikke ligesom dig, far).

Aksel i Grækenland

På trods af at Aksel endnu ikke er 5 år, så har han allerede en imponerende vennekreds. Naboens dreng Roger og Aksel leger tit sammen, både indenfor og udenfor. Så er der Dante, Alicia og Pascal's dreng, Tim og Maximo, to drenge fra den Kinderkrippe Aksel gik i – Tim er Yoon-Hee og Jens' dreng, nogle af vores gode venner. Selvom Tim er godt et år yngre end Aksel, så er de de bedste venner og ser hinanden næsten hver weekend.

På det seneste er Aksel også begyndt at knytte venskaber med hans nye klassekammerater. Så sent som den anden dag fik jeg en opringning fra en af de andre forældre - "Hej, det er Luca's mor – har Aksel lyst til at komme over og lege?" Selvfølgelig havde han det – Luca bor i Wetzwil, et lille sted (det hedder en "Weiler" på tysk) godt en kilometer fra vores hus. Den følgende dag fik jeg endnu en opringning - "Hi, jeg er barnepigen der ser efter Lily og Nina – kunne Aksel tænke sig at komme over og lege?" ... så på næste onsdag går han derover til frokost lige efter Kindergarten.

Nadine. Givet de svære problemer i finansverdenen, er det næsten overraskende at Nadine stadig har et job. På den anden side er der vel nogen skal passe alle de penge vi andre har tabt i denne her katastrofe.

Nåh, på den positive side inviterede Credit-Suisse for nylig til et besøg hos BMW Sauber Formula One Racing Labs i Hinwil, godt ½times kørsel herfra.

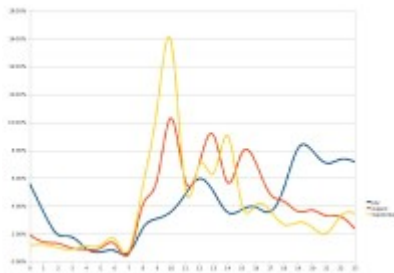
Peter Sauber himself BMW Sauber racerbil gav en kort introduktion via telefon fra Brasilien, og bagefter var der rundgang og live transmission af det brasilianske GP. Aksel og jeg var der nu mest pga. maden og for at se vindtunnellen og supercomputeren. (meget imponerende, også maden).

Spamchek. På den ene side har det været et sløvt år, på den anden er der alligevel sket en hel del. Jeg måtte bl.a. fyre Jacques, vores sælger nr. 2 som jeg hyrede i 2007. Han producerede slet ikke tilstrækkeligt, og det har jeg

ikke råd til. Det var et meget skuffende og meget dyrt bekendtskab, men det kan der desværre ikke ændres på. Jeg mener stadig vi har brug for en sælger mere, men vi slikker lige sårene først.

For lige knapt et års tid siden, per 1. januar 2008, begyndte så vores eneforhandlingsaftale med Rotronic AG. Dvs. den kom egentligt aldrig rigtigt igang. Vi indså ret hurtigt at det ikke hang sammen, så vi mødtes med Rotronic igen i april og enedes om at annullere aftalen. (Rotronic ville aldrig have kunnet levere tilstrækkeligt med omsætning til at retfærdiggøre denne aftale). Nu er de så almindelig Spamchek partner, og er også langsomt begyndt at sælge. Så sent som igår eller iforgårs fik jeg netop en ordre på vegne af et norsk oliefirma.

Spamchek rapporten. I maj skrev jeg vores første kvartalsrapport. Vi er meget interesseret i pressens opmærksomhed, og i at blive "anerkendt" som de schweiziske specialister omkring email sikkerhed. Kvartalsrapporten er egentligt kun nogle få sider med kedelige tal og statistikker, men i Q2 fik jeg øje på en bemærkelsesværdig opførsel i det schweiziske "botnet" - det spiser til frokost! Det gav os en del omtale, og vores Q3 rapport blev også vel modtaget. Vi var endda genstand for en let ophedet diskussion på et on-line forum hos PC-Tipp (et schweizisk PC blad) efter at de havde offentliggjort et udsnit af rapporten.

En graf fra Q3 rapporten

STOP PRESS! Aksel er færdig med sutten!! Som sædvanlig skete det da det passede ham, og ikke på noget andet tidspunkt. For knapt to uger siden kom Samichlaus og tryllede alle sutterne væk. Og det var det.

Europæisk varemærke. I starten af september fik vi besked fra "EU Office of Harmonisation in the Inner Market" om at vi var blevet tildelt et EU varemærke for "Spamchek". Også et vigtigt skridt i den rette retning, omend vi endnu ikke helt ved hvad vi

kan bruge det til.

Jul. Vi tager igen til Danmark til jul, og vi tager også Nadines mor med igen. Vi kører op den 23. og tilbage igen den 28. Forhåbentlig med godt vejr.

Julefrokost! De tidligere år har vi som regel været til en dansk julefrokost det ene eller det andet sted, typisk sammen med flere andre danskere. I år synes jeg istedet det kunne være sjovt at se nogle andre mennesker, så vi laver julefrokost herhjemme med nogle af vores lokale venner.

Givet omstændighederne, er menuen så autentisk som det nu kan lade sig gøre – sild (rød og hvid), karrysalat, røget fisk (laks, makrel, ørred), æg, kaviar og benfri sild, små frikadeller, leverpostej med bacon og champignon, fiskefrikadeller, stegte fiskefileter med remoulade og citron, blodpølse med sirup og æblemos, ost og rejer – plus hjemmebagt rugbrød og tre forskellige slags snap, endda en norsk Linie Aquavit skænket af Jens & Yoon-Hee. De gav mig den meget passende da jeg blev 44 i november (på tysk er 44 et såkaldt "Schnapszahl"). Jeg tror jeg fylder 33 til næste år, og forklarer alle om denne fortrinlige Schnapszahl idé.

Gæsterne er Kat & George, Alicia & Pascal og Yoon-Hee (Jens er ude at rejse) plus børn, så jeg tror vi får fuldt hus. Det bliver spændende at se hvem der skal have blodpølse og hvem der ikke skal :-)

Nåh, det er vist det hele, så jeg slutter med at ønske en glædelig jul und einen guten Rutsch!

